

Պարույր Սևակ

Երջանկություն

Երջանկություն՝ն, թող որ նայեն ջինջ աչքերիդ,
Ու թարթիչներդ թող բնավ չթարթրվեն:
Շա՛տ անգամ եմ ես կամեցել դառնալ գերիդ,
Իսկ դրա տեղ քո կոնակն ես ինձ ցույց տվել:
Հագիվ հիմա դու մոտեցել ես քո կամքով,
Դու եկել ես և, փոխարկված գույգ ձեռքերի,
Վզովս ընկել, փաթաթվել ես ծով քնքշանքով
Ու ժպտում ես թովի՛չ այնքան, այնքան գերի՛չ:
Եթե սիրում ես երևալ հանկարծակի,
Ինչպե՞ս քեզ հետ ժամադրրվել և ի՞նչ ճամփով:
Երևալդ թե նման է հուր-կայծակի,
Ինչպե՞ս խնդրել, որ չլինի երկինքն ամպոտ:
Եթե թողնում, մեզ լքում ես նրա համար,
Որ երագված լինի նաև քո այցը նոր,
Էլ ի՞նչ իմաստ, ինչի՞ համար խնդրել հիմա,
Որ մի քիչ էլ մնաս ու տաս սեր ու ցնորք:
Գնա-արի, եկ ու գնա, հիշիր սակայն,
Որ քեզ կարոտ, իրար կարոտ սիրող մի գույգ
Տառապանքի ու ցավի մեջ ամեն վայրկյան
Կրկին դարձիդ են սպասում անարտասուք...

20.X.1955թ.

Մոսկվա